

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Anno Christi M.DC.LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

mus D. D. Bernardus Mutus eloquentissimus apud Majestatem Divinam Orator S. Pauli propè Urbem Romanam Monachus, cujus vitam breviter descriptam subiicimus.

Bernardus ex Ducali Mutorum familia Romæ genitus, ab ineunte ætate, cum Virtutes omnes, tum imprimis animi corporifque virgineæ puritatem coluit, quam ut illasam tutius conservaret, relicto amplissimo Principatu, qui ei primogenito jure competebar, ad Religiosâ claustra se transtulit, sacrifque Benedictinis in Romano Divi Pauli Cænobio initiatus est, professionem emisit Anno Domini 1610. die 29. Novembris. Inprimordiis conversionis sola ei summaque ambitio fuit Deum diligere, & in ejus amoris præmium amando crescere. Noctis etiam silentio suavissima cum eodem colloquia miscere solitus, vix aliquid corporeæ indulfit necessitati. Beatissimam Virginem Mariam unicè diligens, tam indulgentem ad vocatam habuit, ut nihil ferè à Deo peteret, quin ejus intercessione impetraret. Vir toti Romæ ex Natalium virtutisque claritate notissimus, Principum, Cardinaliumque aulas rarò, nec nisi vocatus adibat. Parentes ipsos non nisi pialicujus negotij causa invisere solitus; serio affirmans: se minimo etiam temporis momento indigere ut aternitatem lucraretur, procul à Principum familiaritate & aulæ utu. Quos semel cum sæculo spreverat, constanter in Religione honores recusavit; vixque Abbatis titulum, non auctoritatem, obedientiæ præcepto restrictus admisit. Quæ quidem obtemperandi voluntas in eo mirabilis fuit: Laicis etiam Fratribus summa cum animi demissione obedire consuevit, ijque loco cedere, & prima ubique tribuere: quippe qui se nullius inter homines meriti aestimabat; opus fuit ut majores rei conscij, nimio se demittendi studio modum ponerent, ne sacerdotis persona quam gerebat, Abbatis etiam titulo insignior, contemptui esset, & sui despicientia, in injuriam cederet publicæ dignitatis. Studiosissimus paupertatis cultor, etiam Abbas, nulla omnino curiosâ suppellectili in cubiculo suo pretiosus spectari voluit, rara tantum parietibus pendebant affixæ sanctorum è simplici charta imagines, fovendæ pietatis gratia, & mentis ad superos revocandæ. Miserrimum quemque studiosè complectebatur, seque ipsum pauperum obsequio & servitio dedicans, miras ad id bene præstandum excogitabat artes. In decora ejus oris specie, adeò sanctitatis fulgebat color, & quoddâ Angelicæ lumen integritatis, ut intuentibus, cum cæterarû virtutû, tum præcipuè pudicitiaæ

amorè quasi afflaret. Dæmonibus summè formidandus, eos humanis pellebat corporibus, ea facilitate, quam maximis sanctis à Deo concessam legimus. Nullum omnino ænergumentum suscepit curandum, quem non liberum sanumque demiserit. Odium inde malorum spirituum in se concitans, ab ijs dirissimè sæpiùs cæsus, in cubiculo sanguini suo semimortuus innatans frequenter repertus fuit. Semper tamen post plagas fortior, animarum hosti, usque adeo tremendus extitit, ut ne præsentiam quidem ejus ferre potuerit. Continuis tandem jejunijs, laboribus, carnis afflictionibus & annis exhaustus ad extrema devenit, mortisque falce præcisus beatiorem vitam vivere cœpit. Cadaver venerabile Pontificali habitu ornatum, in sacrosancta Divi Pauli Basilica triduo stetit ostentui populi, magna frequentia ad idem visendum confluentis, & pia oscula manibus libantis. Illius asperrimum cilicium, & retis rigidis horrida nodis, quam scapularis instar nudo applicabat corpori, pro sacris habita pignoribus, hucusque in Reliquario ejusdem Patriarchalis Basilicæ religiosissimè aservantur; alia afflicti corporis instrumenta, alijs cessere viris illustribus. Corpus ad cornu Evangelij Altaris S. Benedicti cupressinæ arcæ inclusum, distincto ab alijs tumulo conditum est. Tabulam plumbeam sepeliendo corpori apposuit Rev. mus P. D. Cornelius Margarinus, notus ob Bullarium Cassinense in lucem editum toti mundo Vir, in qua vitam diemque obitus servi Dei breviter annotavit: quemadmodum ipse mihi asseruit, simul cum alijs RR. Patribus S. Pauli antiquioribus Cænobitis, à quibus tamen de die & anno mortis quidquam hucusque rescire nequivimus. Certum nihilominus est, servum Dei post annum 1650. obiisse.

ANNO CHRISTI M. DC. LIII.

Terum Italia ex simplici quidem Fratrum conversorum studio, & studio felicissimum cursorem, ad bravium remunerationis æternæ, magno cum coelitus plausu mittit venerabilem Virum Philippum à Monte Scaglioso, qui contemptis calcatisque, non mediocribus, parentum opibus, & delicijs mundi humillimum conversorum institutum in Augustissimo Casini Archisterio professus, ad cellissimos divinæ contemplationis apices conscendit, ab exercitio Dominicæ Passionis totus extra se raptus, ut somni cibique fastidians, nihil nisi Christum exambiret. Is Divinæ Matris amore tractus cum ad ædem ejusdem Lauretanam iter cum socio intenderet, medias inter pluvias uterque servatus ita est, ut nec vestes uno in pilo immadescerent. Moritur in

Z z

expli-

explicabili plausu laticæ præferens signa, cæ-
lites obvius salutare visus inter oscula dulcis-
sima Crucifixi, quem manu gestabat extre-
mum exhalavit spiritum 18. Decembris.

Eodem 1653. uti Italia & Gallia flore pri-
mæ væ sanctitatis exsplenduit alia quoq; Reg-
na Redivivum Spiritum in se magni Patriar-
chæ experta sunt, & revera Asia quoque atque
Africa ignes è lopitis quali cineribus novos
prodidère, Gallia tamen & Italia, quin & Hi-
spania, uti jam vidimus insigniter gloriosè &
abique invidia certavere.

Nec minus quàm Italia atque Gallia, Ger-
mania quoque Redivivi in se Benedicti exem-
plaria quàm plurima orbi Christiano redhi-
buit, Helvetia in primis, quæ ut militaris glo-
riæ celeberrima fama jam ante Christi ineu-
sabula præ alijs Nationibus ad hanc etiam us-
que diem orbi univèrsò innotuit, ita non mi-
nus triumphalibus sacræ militiæ armis ex-
splenduit, tantòsque Heroes cælo ipsi specta-
biles protulit, ut quàm latè firmamentū Hel-
vetiam contegit, haud pauciores; nec minus
lucidiores syderibus illis cœlestibus inferue-
rit. Certè S. Galli Archisterium, uti jam ante
annos octingentos vetustissimo Scriptore te-
ste concinere potuit:

*Continet hoc sanctum Sanctorum millia tem-
plum, & hoc quidem non externorum, Ro-
mæ, seu aliunde allatorum, sed domestico-
rum, ita continuare frequentiam illam & bea-
titudinem usque hodiè nunquam desit, memo-
rabilis ad omnem æternitatem tam sanctæ con-
tinuationis exemplo; uti & Einsidense Matris
Admirabilis peculiare Domicilium, quæ uti
primitus ibidem suæ habitationis fundamen-
ta jaciens, congemnavit semper illud Eccle-
siæ decantatissimum: in plenitudine Sanctorum
detentio mea, sic detinetur & hodiè totaque ex
Europa peregrinos convocat salutis remedia
apud Marianos suos domesticos quæsituros &
inventuros, ut revera quod Italiæ Cassinum
est, Gallijs Cluniacum, hoc Germaniæ sit S.
Galli Asceterium: quodque Italiæ Lauretum,
Hispaniæ Mons-Serratus, hoc Teutoniæ reve-
ra sit Einsidense Monasterium. Ut nihil de
alijs dicam felicissimæ ejusdem Congregatio-
nis Monasterijs; Fabariensi, cujus gloriam To-
mo secundo & tertio Germaniæ nostræ de-
scriptimus, quodque hodiè ceu Redivivum
Phœnicis instar è suis consurgens cineribus,
duplicis beneficio Bonifacij in conatus pri-
mæ vi insurgit fervoris; Disertinense autem,
ut frequentia auctum, sic & virtutū splendore,
ut non deserti tam nomen præferat, quàm
horti, Paradyfi fontibus irrigui, audire merea-
tur: gloria Libani data est ei, decor Carmeli & Sa-*

*ron, &c. Muri autem Argoviæ altiores firmio-
resque hucusque, quàm ut mundi insidiæ illos
scandere seu frangere possent, sacræ discipli-
næ firmamentum perpetuò retinent: uti &
Rhenovii sive Rhœnugiæ dignitas & sancti-
tas Rheno undique circumclusa, vocati tamen
à Numine Gustavi Bernardi Principis Baden-
sis virtutum splendoribus attracti sibi meruit,
vitæ sanctioris initia, & ad primævum fervo-
rem, institutionem; Mons autem Angelorum
nunquam desertus ab Angelis usque hodie in
concentus eisdem domesticorū suorum cælo
detrahit; & Beinwilerense nihil jam ossium
habet nudorum, quod ad insignia sua referat,
pridem jam spiritu, quem suspexerat Ezechi-
el, insufflatorum, excitatorum, animatorum.
Et quid mirum, excitatos ad Matrem viventium
excitantis potentissimum suffragium que
in petra durissima sibi cœliis designatum e-
legit Domicilium, domesticos sibi deligens ex
ossibus Beinville veteris, magna prodigiorum
ostensione evocatos.*

Fischingenste, quid memorem, ante om-
nia alia celebrandum, antiquitate nulli secun-
dum, solius S. Blasij Herciniæ gemellum, quod
ipso sanctissimo Patriarcha nostro sæculis ali-
quot prius antiquitate, ex cunis & crepundijs
Christianæ fidei enatum, primis Apostolorū
tempori proximis Asylum Christianis om-
nibus præbuit, & sinu suo recepit innumeris
Sanctorum pignoribus et si profundè sub ter-
ra latentibus felicissimè initiatū & consecra-
tū fuit, ut merito Religiosi illius loci ab ex-
urgente inde à tam sanctis pulveribus primæ-
vo Christianæ sanctitatis calore, non possint
non effervescere, & mirificè animari; ut haud
immeritò locus ille sacrariū dici possit, Tur-
goviæ sanctæ, quàm Reverendissimus Domi-
nus Abbas Joachimus juxta alia primæ vi spi-
ritus Benedictini signa & argumenta, haud ita
pridem in lucem edidit, totamque Turgovi-
am sibi obligavit & posteritati commendavit.
De Monasterijs Virginum nihil dico, quæ sub
Fideli tutela tantisque Virorū exemplis, Ama-
zones imitatae haud minus Heroibus prælia
Domini, contra mundū, carnem, & cacodiæ
monè plus quàm viriliter etiā hodiè pugna-
re comprobantur.

ANNO CHRISTI M. DC. LII.

EXemplar tantæ, de qua loquimur, Hel-
vetiæ gloriæ, hoc ipso anno ad cælos ex-
ambitum Helvetiæ ereptum, Pius Princeps &
Abbas S. Galli fuit, non ex piorum Principe
inter Romanas familia, sed multo eminentio-
re cum sanctis cœlitibus gemella, eminentior
eminentissimis, profundissima animi demis-
sione cum sublimissima conjugata eruditione.

Vite